

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Naděždou Křivánkovou v právní věci žalobce **Zemědělského družstva „Agrofarma“ v likvidaci**, se sídlem 140 00 Praha 4-Cholupice, Podchýšská 11, IČ 003 14 579, zastoupeného JUDr. Ing. Pavlem Habětínem, advokátem se sídlem 165 00 Praha 6-Suchdol, Výhledské nám. 1016, za účasti vedlejších účastníků a) M. Š. bytem P., A., a b) K. K., bytem T., Ú., oba zastoupení JUDr. Alešem Staňkem, Ph.D., advokátem se sídlem 110 00 Praha 1, Národní 43, proti žalovanému **HRNČÍŘ, RYDVAL a spol., v. o. s.**, se sídlem 120 00 Praha 2, Rumunská 12, IČ 264 16 409, správci konkursní podstaty úpadce Zemědělského družstva Zvole v likvidaci, se sídlem 252 44 Psáry, Psáry Štědřík, IČ 001 07 557, zastoupenému JUDr. Zdeňkem Karfíkem, CSc., advokátem se sídlem 110 00 Praha 1, Politických vězňů 7,

o žalobě na vyloučení nemovitostí z konkursní podstaty

t a k t o:

I. Ze soupisu konkursní podstaty úpadce Zemědělského družstva Zvole v likvidaci, se sídlem 252 44 Psáry, Psáry Štědřík, IČ 001 07 557, **se v y l o u č u j í** nemovitosti:

1) zapsané na LV č. 1028 pro obec Praha a k . ú. Cholupice u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha:

- budova čp. 105, objekt občanské vybavenosti na pozemku parc. č. 62 a parc. č. 218 (pozemky jiného vlastníka),
- šest garáží bez čp/če na parc. č. 218 (pozemek jiného vlastníka),

- areál statku čp. 11, zemědělské stavby na pozemku parc. č. 1, s pozemkem parc. č. 1 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 16 182 m²,
- budova bez čp/če, zemědělská stavba na parc. č. 2, s pozemkem parc. č. 2 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 414 m²,
- budova čp. 102, objekt bydlení na parc. č. 3, s pozemkem parc. č. 3 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 130 m²,
- budova bez čp/če, zemědělská stavba na parc. č. 4 s pozemkem parc. č. 4 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 494 m²,
- pozemek parc. č. 5 - vodní plocha, zamokřená plocha o výměře 738 m²,
- pozemek parc. č. 16/1 - ostatní plocha, manipulační plocha o výměře 278 m²,
- stavba bez čp/če, garáž na parc. č. 39/1, s pozemkem parc. č. 39/1 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 129 m²,
- stavba bez čp/če, garáž na parc. č. 39/2 s pozemkem parc. č. 39/2 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 6 m²,
- budova čp. 21, objekt bydlení na parc. č. 40 s pozemkem parc. č. 40 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 166 m²,
- pozemek parc. č. 377/1 - ostatní plocha, manipulační plocha o výměře 4 929 m²,
- pozemek parc. č. 378 - vodní plocha, vodní nádrž umělá, o výměře 1 145 m²,

2) zapsané na LV č. 1025 pro obec Praha a k. ú. Točná u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha:

- budova čp. 137, objekt bydlení na pozemku parc. č. 587,
- budova čp. 132, objekt bydlení na parc. č. 596,
- budova čp. 131, objekt bydlení na parc. č. 597,
- budova bez čp/če, zemědělská stavba, dílenský objekt na pozemku parc. č. 911 (pozemek jiného vlastníka),
- budova bez čp/če, zemědělská stavba na pozemku parc. č. 912 (pozemek jiného vlastníka),
- zemědělská stavba bez čp/če, dílenský objekt na části pozemků parc. č. 913/1, 913/2 a 913/3 (pozemky jiného vlastníka),
- stavba bez čp/če - sklady, na části pozemků parc. č. 913/1, 913/2 a 913/3 (pozemky jiného vlastníka),
- zemědělská stavba bez čp/če - dílenský objekt na části parc. č. 914/1 a 914/2 (pozemky jiného vlastníka),
- stavba bez čp/če, dálny, na části pozemků parc. č. 914/1 a 914/2 (pozemky jiného vlastníka),
- zemědělská stavba bez čp/če - sklady na pozemku parc. č. 915 (pozemek jiného vlastníka),
- zemědělská stavba bez čp/če, sklady, na parc. č. st. 916 (pozemek jiného vlastníka),
- zemědělská stavba bez čp/če, sklady, na parc. č. st. 917 (pozemek jiného vlastníka),
- zemědělská stavba bez čp/če - vodárna se studní na pozemku parc. č. 418, s pozemkem parc. č. 418 o výměře 109 m²,
- pozemek parc. č. 886/2 - orná půda, zemědělský půdní fond, o výměře 3 567 m²,
- pozemek parc. č. 886/3 - orná půda, zemědělský půdní fond, o výměře 249 m²,
- pozemek parc. č. 902/5 - orná půda, zemědělský půdní fond, o výměře 61 m²,
- pozemek parc. č. PK 158 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 2 500 m²,
- pozemek parc. č. PK 161 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 3 435 m²,

- pozemek parc. č. PK 182 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 5 107 m²,
- pozemek parc. č. PK 184 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 4 352 m²,
- pozemek parc. č. PK 219 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 5 341 m²,
- pozemek parc. č. PK 227 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 4 783 m²,
- pozemek parc. č. PK 259 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 27 029 m²,
- pozemek parc. č. PK 270/1 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 8 128 m²,
- pozemek parc. č. PK 298 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 5 701 m²,
- pozemek parc. č. PK 300 (pozemek ve zjednodušené evidenci, původní pozemkový katastr), o výměře 5 863 m²,

3) zapsané na LV č. 44 pro obec Libeň a k. ú. Libeň u Libeře u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-západ:

- pozemek parc. č. 505, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 1 810 m²,
- stavba bez čp/če, dílenský objekt, ubytovací jednotka na parc. č. st. 95 (pozemek jiného vlastníka),

4) zapsané na LV č. 520 pro obec Zvole a k. ú. Zvole u Prahy u Katastrálního úřadu Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-západ:

- zemědělská stavba čp. 275, přestavěno na dílenský objekt, na pozemku parc. č. st. 269 (pozemek jiného vlastníka),
- budova čp. 232, objekt bydlení, na pozemcích parc. č. st. 275/3 a parc. č. st. 275/4 (pozemky jiného vlastníka),
- budova čp. 216, objekt bydlení, na pozemcích parc. č. st. 278/3 a parc. č. st. 278/4 (pozemky jiného vlastníka),
- budova čp. 218, objekt bydlení, na pozemcích parc. č. st. 280/3 a parc. č. st. 280/4 (pozemky jiného vlastníka),
- budova čp. 222, objekt bydlení, na pozemku parc. č. st. 285 (pozemek jiného vlastníka),

5) zapsané na LV č. 520 pro obec Březová - Oleško a k. ú. Březová u Zvole u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-západ:

- budova bez čp/če, zemědělská stavba, odchovna dobytka, na parc. č. st. 566 (pozemek jiného vlastníka),

6) zapsané na LV č. 32 pro obec Psáry a k. ú. Dolní Jirčany u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-západ:

- jiná stavba čp. 167 na parc. č. st. 373 (pozemek jiného vlastníka),

- stavba čp. 379, objekt skladů, na pozemku parc. č. st. 37/1, a dále pozemek parc. č. st. 37/1 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 398 m²,
- pozemek parc. č. st. 37/2 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 190 m²,
- stavba čp. 380 - skladový objekt na pozemku parc. č. st. 37/3, a dále pozemek parc. č. st. 37/3 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 435 m²,
- stavba čp. 382 - objekt strojních dílen na pozemku parc. č. st. 37/4, a dále pozemek parc. č. st. 37/4 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 290 m²,
- stavba čp. 383 - objekt dílen s garáží na pozemku parc. č. st. 37/5, a dále pozemek parc. č. st. 37/5 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 397 m²,
- stavba čp. 128 - objekt kanceláří na pozemku parc. č. st. 37/6, a dále pozemek parc. č. st. 37/6 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 287 m²,
- pozemek parc. č. 722 - ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 10 072 m²,
- pozemek parc. č. 713 - ostatní plocha o výměře 169 m²,
- pozemek parc. č. 714 - ostatní plocha o výměře 286 m²,
- pozemek parc. č. 715 - ostatní plocha o výměře 255 m²,
- pozemek parc. č. 716 - ostatní plocha o výměře 63 m²,
- pozemek parc. č. 717 - ostatní plocha o výměře 376 m²,
- pozemek parc. č. 718 - ostatní plocha o výměře 952 m².

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 66 544,- Kč k rukám JUDr. Ing. Pavla Habětína, advokáta se sídlem 165 00 Praha 6-Suchbátka, Výchledské nám. 1016, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Žalovaný je povinen zaplatit vedlejším účastníkům na náhradu nákladů řízení částku 23 205,- Kč k rukám JUDr. Aleše Staňky, Ph.D., advokáta se sídlem 110 00 Praha 1, Národní 43, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na vyloučení shora uvedených nemovitostí ze soupisu konkursní podstaty úpadce Zemědělské družstvo Zvole v likvidaci, se sídlem Psáry, Psáry Štědřík, IČ 001 07 557, s tím, že tyto nemohly být ani dle zápisu z členské schůze ZD „1. máj“ Zvole, konané dne 26. 10. 1990, ani rozhodnutím Státní arbitráže pro hl. m. Prahu, č. j. 21511/91/19 ze dne 19. 12. 1991, podkladem pro rozdělení majetku po Zemědělském družstvu Zvole (dříve JZD „1. máj“ se sídlem ve Zvoli u Prahy) na dva nástupnické právní subjekty. Žalobce proto v roce 1997 podal žalobu na určení vlastnictví nemovitostí u Okresního soudu Praha - západ pod sp. zn. 8C 1424/95, kde však dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Zemědělské družstvo Zvole, se sídlem Zvole, Vrané nad Vltavou, do 28. 12. 1990 JZD „1. máj“, se sídlem ve Zvoli u Prahy, zaniklo bez likvidace rozdělením majetku na dva nové právní subjekty, a to „Zemědělské družstvo Zvole, se sídlem ve Zvoli u Prahy“, IČ 001 07 557, které má ve výpisu z obchodního rejstříku uvedeno stejné IČ jako původní družstvo před rozdělením, a na „Zemědělské družstvo Agrofarma“, toho času v likvidaci, s IČ 003 14 579, se sídlem Praha 4-Cholupice, Podchýšská 11. Do nevypořádaných majetkových

vztahů těchto dvou nástupnických subjektů pak přišla transformace zemědělských družstev podle zákona č. 42/92 Sb. V rámci této transformace pak u úpadce došlo k tomu, že část oprávněných osob převzala od úpadce restituční a transformační majetek, a založila nové družstvo s obchodním jménem „Zemědělské družstvo vlastníků“, se sídlem Dolní Břežany 104, okr. Praha-západ, IČ 463 49 324. Pokud na výpisu z katastru nemovitostí je uvedeno JZD „1. máj“, se sídlem ve Zvoli Prahy, popř. ZD Zvole, 252 45 Zvole u Prahy, jedná se o jeden právní subjekt, a to původní družstvo s IČ 001 07 557, které mělo zaniknout ze zákona zápisem nových právních subjektů do podnikového rejstříku, tedy nejpozději dnem 6. 1. 1991. Pokud na některých výpisech z LV je pak uvedeno Zemědělské družstvo Zvole v likvidaci, 252 44 Psáry Štědřík, ke změně zápisu na těchto listech vlastnictví došlo na návrh úpadce. K výmazu původního družstva JZD „1. máj“ však došlo až usnesením Krajského obchodního soudu v Praze, č. j. F 57449, 75636/2000, ze dne 30. 10. 2000, které nabylo právní moci dne 6. 2. 2001. I když ZD Agrofarma Cholutice (IČ 003 14 579) a úpadce (s užívaným IČ 001 07 557) byli do podnikového rejstříku zapsáni s časovým odstupem deseti dnů, z porovnání obou IČ by vyplynulo, že v mezidobí od 28. 12. 1990 do 6. 1. 1991 by muselo být do podnikového rejstříku zapsáno cca dvacet tisíc právních subjektů, aby mezi oběma subjekty vznikl takový numerický rozdíl v IČ. Z toho lze dovodit, že úpadce neoprávněně užívá IČ původního ZD „1. máj“, pak tedy i jako identifikátor je v katastru nemovitostí toto IČ, a z tohoto se odvíjí snaha úpadce získat všechny nemovitosti do svého vlastnictví, kdy uvádí, že je právním nástupcem rozdělovaného družstva, a o ZD Agrofarma Cholutice v likvidaci, jako druhém družstvu vzešlém z rozdělovaného družstva, se pak nikde nezmiňuje. Tím, že nově vzniklé družstvo ZD Zvole, nyní v konkursu, s původním sídlem ve Zvoli u Prahy, nyní Psáry Štědřík, neoprávněně užívá IČ původního družstva, uvádí třetí osoby v omyl ohledně vlastnického práva k nemovitostem. Jak vyplývá z rozhodnutí Státní arbitráže pro hl. m. Prahu, bylo žalobci uloženo splnit usnesení členské schůze ze dne 26. 10. 1990 s odkazem na rozdělení majetku dle přílohy č. 3 znaleckého posudku Ing. Oldřicha Závodného, CSc. Z tohoto usnesení členské schůze a dalších proběhlých jednání pak vyplynulo, že žalobce se stane výlučným vlastníkem těch nemovitostí, které vneslo v roce 1973, 1974 bývalé JZD Cholutice do rozdělovaného družstva. Proto žalobce požaduje potvrzení svého vlastnictví k „historickému“ majetku bývalého JZD Cholutice, dále nemovitého majetku v k. ú. Cholutice, postaveného za trvání sloučeného družstva, a na dovykrytí nároků ze znaleckého posudku Ing. Závodného pak další nemovitosti, které do dnešního dne jsou ve vlastnictví původního právního subjektu, který dle ust. § 9 odst. 3 zákona č. 162/90 Sb., měl zaniknout zápisy nových družstev do podnikového rejstříku. Ohledně nemovitého majetku, který vnášelo JZD Cholutice do rozdělovaného družstva, existují nabývací tituly a v neposlední řadě též karty o odpisování tohoto majetku. Z těchto usnesení je pak patrné, že u nově založeného družstva bylo rukou dopsáno IČ rozdělovaného družstva, kdy IČ jak původního rozdělovaného družstva, tak i nově vytvořeného družstva, se shoduje. Od tohoto pochybení, v té době podnikového rejstříku při Obvodním soudu pro Prahu 1, se pak odvíjí snaha úpadce získat všechny nemovitosti do svého vlastnictví, kdy uvádí, že je právním nástupcem rozdělovaného družstva, o žalobci, jako druhém družstvu vzešlém z rozdělovaného družstva, se pak nikde nezmiňuje. Proto žalobce zpochybňuje zařazení uvedených nemovitostí do soupisu konkursní podstaty, protože se jedná o nemovitosti, které nejsou ve vlastnictví úpadce, ale stále jeho zaniklého právního předchůdce, a ohledně kterých se žalobce s úpadcem nevypořádali. Žalovaný nemůže mít k dispozici listinu, která by dokládala, že úpadce je vlastníkem předmětných nemovitostí, a proto je nemůže ani zařadit do konkursní podstaty.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce se domáhá vyloučení nemovitostí uvedených v žalobním petitu z konkursní podstaty úpadce Zemědělské družstvo Zvole v likvidaci s odůvodněním, že žalobce zpochybňuje jejich zařazení do soupisu konkursní podstaty, protože dle žalobce nejsou nemovitosti ve vlastnictví úpadce, ale jsou stále ve vlastnictví jeho zaniklého právního předchůdce, přičemž žalobce se s úpadcem ohledně těchto nemovitostí nevypořádali. Žalovaný upozorňuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, Rc 67/2002, 29 Cdo 342/2000, dle kterého osoba, která se domáhá vyloučení věci ze soupisu majetku konkursní podstaty, musí prokázat nejen to, že věc neměla být do soupisu zařazena, nýbrž i to, že právo, které vylučovalo zařazení věci do soupisu majetku konkursní podstaty, svědčí jí. Žalobce je tedy povinen prokázat, že je vlastníkem věci, jejíž vyloučení z konkursní podstaty navrhuje. Žalobce v žalobě neuvedl žádný důkaz prokazující, že je vlastníkem nemovitostí, jejichž vyloučení z konkursní podstaty navrhuje. Žalovaný, jako správce konkursní podstaty, zapsal nemovitosti, které jsou předmětem tohoto soudního sporu, do konkursní podstaty úpadce Zemědělské družstvo Zvole na základě seznamu majetku sestaveného úpadcem, a na základě výpisů z katastru nemovitostí, dle kterých je jako vlastník nemovitostí zapsán úpadce Zemědělské družstvo Zvole v likvidaci nebo zaniklé družstvo JZD „1. máj“, se sídlem ve Zvoli u Prahy. Ze zápisu členské schůze ZD „1. máj“ Zvole, okr. Praha - západ, konané dne 26. 10. 1990, vyplývá, že ze stávajícího družstva Zvole bude k 1. 1. 1991 odděleno samostatně hospodařící družstvo Cholupice s tím, že tomuto nově vzniklému družstvu bude přidělen majetek uvedený na straně 5 citovaného zápisu. Správnost tohoto zápisu potvrdilo i rozhodnutí Státní arbitráže pro hl. m. Prahu ze dne 19. 12. 1991, spor č. 21511/91/19, dle kterého je ZD Agrofarma Cholupice povinno plnit usnesení členské schůze ze dne 26. 10. 1990 o rozdělení majetku a závazků dle přílohy č. 3 znaleckého posudku ze dne 25. 10. 1991. Dle tohoto rozhodnutí je propočet celkového majetku a jeho zdrojů připadajících na ZD Agrofarma Cholupice správný a vychází z usnesení členské schůze. Dle tohoto propočtu podíl na celkovém majetku JZD „1. máj“ Zvole činí 11,85 %. Jiná dohoda o oddělení části majetku z původního družstva JZD „1. máj“ Zvole uzavřena nebyla, a žalobce je tak povinen prokázat, že majetek, jehož vyloučení z konkursní podstaty navrhuje, je na základě těchto listin v jeho vlastnictví. Rozsudek Okresního soudu Praha - západ ze dne 16. 1. 2003, č. j. 8C 1524/95, dle kterého jsou předmětné nemovitosti ve vlastnictví žalobce, není pravomocný, jelikož žalovaný podal do tohoto rozsudku odvolání, a následně bylo řízení přerušeno dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, v platném znění. Nelze tedy tímto rozsudkem prokázat vlastnické právo žalobce k předmětným nemovitostem.

Krajský soud v Praze rozsudkem č. j. 53CmI 103/2003 - 121 ze dne 17. května 2004 rozhodl, že se ze soupisu konkursní podstaty úpadce vylučuje 1) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 1028 pro obec Praha a k. ú. Cholupice u KÚ Praha-město, 2) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 1025 pro obec Praha a k. ú. Točná u KÚ Praha-město, 3) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 44 pro obec Libeň a k. ú. Libeň u Libeře u KÚ Praha-západ, 4) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 520 pro obec Zvole a k. ú. Zvole u Prahy u KÚ Praha-západ, 5) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 44 pro obec Libeň a k. ú. Libeň u Libeře u KÚ Praha-západ, 6) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 520 pro obec Březová - Oleško a k. ú. Březová u Zvole, u KÚ Praha-západ, 7) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných na LV č. 32 pro obec Psáry a k. ú. Dolní Irčany, 8) ideální podíl ve výši 11,85 % nemovitostí, zapsaných v katastru nemovitostí pro k. ú. Cholupice, obec Praha, u KÚ Hlavní město Praha nezapsáno, a nemovitosti dále blíže spe-

cifikoval. Ve výroku II. rozhodl, že se žaloba na vyloučení ideálního podílu ve výši 88,15 % nemovitostí, uvedených ve výroku I., zamítá. Do tohoto rozhodnutí podali žalobce i vedlejší účastníci odvolání a usnesením Vrchního soudu v Praze byl rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 53CmI 103/2003 - 121 ze dne 17. května 2004 zrušen, a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud, na rozdíl od soudu prvního stupně, dovodil, že členská schůze ze dne 26. 10. 1990 při rozdělení původního družstva rozhodovala i o rozdělení majetku a závazků s tím, že členská schůze vzala na vědomí k 1. lednu 1990 rozdělení stávajícího družstva JZD „1. máj“ Zvole podle § 9 zákona o zemědělském družstevnictví s přihlédnutím k „Zásadám vlády pro rozdělování majetků a závazků ZD“ na ZD Zvole a samostatně hospodařící družstvo Cholutice, byť ne zcela s přesnou a podrobnou identifikací majetku a závazků. Odvolací soud dospěl k závěru, že nelze vycházet pouze z rozdělení učiněného v závěru znaleckého posudku, resp. jeho přílohy č. 3. Toto rozhodnutí ukládalo pouze povinnost „plnit rozhodnutí členské schůze ze dne 26. 10. 1990 o rozdělení majetku a závazků dle přílohy č. 3 znaleckého posudku“, tzn. tak, aby z celkového majetku původního družstva připadlo do majetku Zemědělského družstva Agrofarma Cholutice 11,85 % a zbývající část Zemědělskému družstvu ve Zvoli. Odvolací soud vyslovil právní názor, dle kterého je třeba postupovat v intencích usnesení členské schůze ze dne 26. 10. 1990, uložit účastníkům řízení přesně identifikovat nemovitosti, zmiňované v citovaném usnesení, a poté posoudit, zda, a případně které, jsou nemovitostmi, jež jsou předmětem tohoto sporu, a zda žalobci svědčí právo na jejich vyloučení z konkursní podstaty úpadce. Dále odvolací soud konstatuje, že ze spisu není zřejmý důvod k sepsání předmětných nemovitostí do konkursní podstaty úpadce, když vlastnické právo, zapsané v katastru nemovitostí, svědčí stále původnímu, zaniklému družstvu.

Účastníci učinili nespornými tvrzení o skutečnostech, že usnesením Krajského soudu č. j. 39K 1/2003 - 4 ze dne 3. dubna 2003 byl prohlášen konkurs na majetek dlužníka Zemědělské družstvo Zvole v likvidaci, IČ 001 07 557, že byl proveden soupis konkursní podstaty správcem konkursní podstaty na čl. 101 - 106 konkursního spisu, že dne 26. 8. 2003 bylo doručeno žalobci usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2003 č. j. 39K 1/2003 - 120, a žaloba žalobcem byla doručena Krajskému soudu v Praze dne 17. září 2003, tedy ve stanovené 30denní lhůtě. Žádným z účastníků rovněž nebylo zpochybněno usnesení členské schůze ZD „1. máj“, se sídlem ve Zvoli u Prahy ze dne 26. 10. 1990, výpisy z katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha, a to LV č. 1028, 1025, 32, 44 - k. ú. Libeň, 44 - k. ú. Libeň u Libeře, 922, 520 - k. ú. Zvole, a 520 - k. ú. Březová u Zvole, rozhodnutí Státní arbitráže ze dne 19. 12. 1991 č. 21511/91/19 včetně posouzení, výpis z Obchodního rejstříku, oddíl Dr C, vložka 11, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 12. 1990 Dz 142, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 30. 10. 2000 č. j. F 57119/2000 a F 75636/2000, úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně původního družstva, výpis z obchodního rejstříku ohledně zápisu úpadce, rozhodnutí Katastrálního úřadu Praha-město, sp. zn. OR-303/2003-101/4 ze dne 28. 5. 2003, usnesení Obvodního soudu ze dne 28. 12. 1990 a výpis z obchodního rejstříku ze dne 1. 2. 1993. V důsledku toho je proto nesporně zjištěn skutkový stav, ze kterého vyplývá, že v roce 1950 bylo založeno Jednotné zemědělské družstvo ve Zvoli, naposledy se sídlem Zvole, Vrané nad Vltavou, a zapsáno v obchodním rejstříku v oddíle DrXCVII, vložka 142. Dnem 30. října 2000 došlo k výmazu tohoto družstva na základě jeho rozdělení na dvě družstva od 1. 1. 1991, a to Zemědělské družstvo Zvole se sídlem ve Zvoli u Prahy a Zemědělské družstvo Agrofarma Cholutice, tedy na žalobce a úpadce. K tomu došlo na základě rozhodnutí členské schůze původního družstva ze dne 26.

10. 1990, která však konkrétně neřešila otázku rozdělení, což bylo ponecháno ke konečnému rozdělení dle počtu členů a výše členských podílů členů oddělovaných družstev. Tato členská schůze rovněž schválila, že půda bude oddělena podle příslušných katastrálních území. Z přidružené výroby, nacházející se na katastru oddělovacího se družstva, se vzhledem k rozsahu členských podílů, propočtených ke dni konání členské schůze, přidělilo nově vznikajícímu družstvu část střediska 455, a to v rozsahu zámečnické dílny a elektrodílny, skládající se z příslušných budov a stávajícího strojního vybavení. Z tohoto střediska se družstvu Zvole vyčlenil objekt nástrojárny, který měl být z majetku vyčleněn soudním odhadem. Ostatní činnosti přidružené výroby, nacházející se na území Cholupice, Točná - knihařství, vytlačovací lisy - zůstaly v majetku družstva Zvole s příslušnými budovami, strojním vybavením a zásobami materiálů. Dvůr Cholupice byl rozdělen tak, že novému družstvu Cholupice budou přiděleny veškeré zemědělské objekty včetně příslušných ploch. Družstvu Zvole se ponechaly objekty, v nichž bylo umístěno knihařství, včetně bývalé stáje pro hovězí žíry, sklady, objekty s provozem vlačovacích lisů. Bytové jednotky byly novému družstvu přiděleny podle příslušných území Točná a Cholupice. V závěru zápisu členské schůze je však zároveň uvedeno, že se jedná pouze o návrh na rozdělení majetku, a jeho konečné rozdělení a výše budou upraveny podle počtu členů a výše členských podílů členů oddělovaných družstev. Následně však už k žádnému rozdělení majetku na jednotlivé nově vzniklé subjekty nikdy nedošlo. Vzhledem k tomu podal úpadce u Státní arbitráže pro hl. m. Prahu návrh na plnění usnesení členské schůze. Rozhodnutím Státní arbitráže pro hl. m. Prahu č. 21511/91/19 ze dne 19. 12. 1991 bylo určeno, že žalobce je povinen plnit usnesení členské schůze ze dne 26. 10. 1990 o rozdělení majetku a závazků dle přílohy č. 3 znaleckého posudku ze dne 25. 10. 1991. Ani poté nedošlo mezi žalobcem a úpadcem k dohodě o rozdělení majetku, a každý z nich užíval nemovitosti podle vlastního uvážení, a stejně tak nedošlo nikdy k rozdělení závazků a plnění. Úpadce později na některé nemovitosti bez jakékoli součinnosti s žalobcem uzavíral zástavní smlouvy, některé nemovitosti vydal v rámci uspokojení restitučních nároků oprávněných osob. V mezidobí došlo žalobcem k úpravě petitu žaloby s ohledem na to, že některé stavby byly odstraněny a některé pozemky přečíslovány. Ze znaleckého posudku Ing. Milana Votypky, jako listinného důkazu, vypracovaného v rámci soudního řízení vedeného u Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. 8C 1424/95, vůči němuž žádný z účastníků nevznesl připomínky, bylo zjištěno, že celková cena nemovitostí, které jsou předmětem vyloučení, je 16 041 176,- Kč. V případě cenového ohodnocení jednotlivých nemovitostí, které byly předmětem žaloby, mezi účastníky nebylo sporu, což jednoznačně vyplývá z jejich přípisů o hodnotách majetku založených ve spise. Z posouzení Ing. Oldřicha Závodného, CSc. ze dne 25. 10. 1991 vyplývá, že hodnota majetku k rozdělení ku dni 26. 10. 1990 činí maximálně 126 822 144,45 Kč.

Sporným tedy zůstává rozsah rozdělení nemovitostí mezi žalobcem a úpadcem.

Podle § 19 odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání, jsou-li pochybnosti, zda věc, právo nebo jiná majetková hodnota náleží do podstaty, zapíše se do soupisu s poznámkou o nárocích uplatněných jinými osobami anebo s poznámkou o jiných důvodech, které zpochybňují zařazení věcí, práva nebo jiné majetkové hodnoty do soupisu.

Soud se nejdříve zabýval předpoklady, za nichž může vyhovět žalobě o vyloučení věci ze soupisu majetku konkursní podstaty. K těmto patří to, že označený majetek byl správcem kon-

kursní podstaty příslušného úpadce vskutku pojat do soupisu majetku konkursní podstaty, což je v tomto případě nesporné, že vylučovací žaloba byla podána osobou odlišnou od úpadce, že žalovaný je správcem konkursní podstaty, že v době, kdy soud rozhoduje o vyloučení věci, trvají účinky konkursu, a že sporná věc je nadále sepsána v konkursní podstatě (nebyla v mezidobí ze soupisu majetku konkursní podstaty vyloučena), a to, že osoba, která se domáhá vyloučení věci ze soupisu, prokázala nejen to, že tato věc neměla (nebo ke dni rozhodnutí o žalobě již nemá) být do soupisu zařazena, nýbrž i to, že právo, které vylučovalo zařazení věci do soupisu majetku konkursní podstaty, svědčí jí. Na základě shora zjištěného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že shora uvedené předpoklady pro rozhodnutí jsou splněny, když žalobce prokázal, že nemovitosti neměly být zapsány do soupisu konkursní podstaty, neboť nikdy do vlastnictví úpadce zákonným způsobem nepřešly, a to, že je úpadce naprosto bezdůvodně začal používat, nemůže svědčit pro vznik jeho vlastnického práva, když nikdy nemohl být v dobré víře s ohledem na závěry členské schůze i probíhající soudní spor u Okresního soudu Praha - západ. Tohoto si úpadce vždy musel být vědom, a takto to po právní stránce musel posuzovat i žalovaný. Skutečnost, že nesprávným postupem obchodního rejstříku, který však soud není oprávněn přezkoumávat, došlo k přidělení stejného IČ jako mělo původní družstvo ZD Zvole úpadci, nemůže být právním podkladem oprávněnosti vlastnického práva. Tím je splněno i to, že žalobci svědčí právo, které vylučovalo zařazení předmětných nemovitostí do soupisu konkursní podstaty, naopak právě s ohledem na závěry členské schůze a toho, že mezi žalobcem a úpadcem nikdy nedošlo k dořešení předmětných majetkových rozporů, nemohlo dojít ani k přechodu vlastnického práva na úpadce. Žalobce rovněž prokázal, že je osobou, oprávněnou k uplatnění vlastnického práva k uvedeným nemovitostem. V důsledku toho pak v daném případě je jediným problémem pro vyřešení tohoto sporu rozsah rozdělení nemovitostí mezi žalobcem a úpadcem, když sám žalovaný nikdy nepředložil žádné důkazy, které by potvrzovaly rozdělení majetku původního ZD Zvole, ať už dle závěru usnesení členské schůze ze dne 26. 10. 1990, či rozhodnutí Státní arbitráže ze dne 19. 12. 1992. Je nesporné, že původní subjekt zanikl a na jeho místo nastoupily dva nové subjekty - žalobce a úpadce. Soud se proto v dalším řízení, vázán právním názorem Vrchního soudu v Praze, zabýval dále pouze otázkou rozdělení původního zemědělského družstva na jeho právní nástupce. Soud při posuzování oprávněnosti žaloby vycházel především z usnesení členské schůze JZD „1. máj“, která se konala 26. 10. 1990, a podle které do vlastnictví žalobce měla přejít část střediska 455 v rozsahu zámečnické dílny a elektrodílny, skládající se z příslušných budov a stávajícího strojního vybavení. Družstvu Zvole byl vyčleněn z tohoto střediska objekt nástrojárny. Na užívání společných prostor měla být zpracována písemná dohoda, k čemuž však do současné doby nedošlo. Žalobci dále měly připadnout ze dvora Cholupice veškeré zemědělské objekty, včetně příslušných ploch, úpadci pak objekty, v nichž bylo umístěno knihařství, včetně bývalé stáje pro hovězí žir, sklady a objekty s provozem vlačovacích lisů, bytové jednotky měly být žalobci přiděleny podle příslušného území Točné a Cholupic. Proto, pokud jde o tyto nemovitosti, je jejich vyloučení zcela opodstatněné, když v současné době a v daném řízení soud není oprávněn přezkoumávat, zda k rozdělení původního družstva na žalobce a úpadce došlo v souladu s tehdy platnými právními předpisy. To mohlo být předmětem posouzení v řízeních o zápis nově vzniklých subjektů a výmazu původního družstva z Obchodního rejstříku. Soud se neztotožňuje s názorem žalovaného, že majetek původního družstva přešel do podílového spoluvlastnictví úpadce a žalobce ve smyslu § 763 odst. 1 obchodního zákoníku, a to jednak s ohledem na závěry Vrchního soudu v Praze ve zrušovacím rozhodnutí, a dále pak i z toho důvodu, že soud musí vycházet z platné právní úpravy v době, kdy k úkonům účastníků došlo,

773

což bylo v roce 1990, tedy ještě před účinností obchodního zákoníku. Žádné přechodné ustanovení však tuto problematiku neřešilo. Pokud by se soud přiklonil k tomuto názoru, pak by rozhodl naprosto shodným způsobem jako v původním rozhodnutí, které však, jako naprosto nesprávné, bylo Vrchním soudem v Praze zrušeno, což žalovaný ve svých tvrzeních zcela opominul. Žalovaný opomíjí i skutečnost, že takovéto rozhodnutí by bylo na úkor žalobce, který by za této situace nikdy nezískal majetek, odpovídající závěrům členské schůze i rozhodnutí Státní arbitráže, a úpadce by se tak výrazně obohatil na jeho úkor. Podstatným pro vlastní závěr pak je, pokud jde o zákonný podklad, § 9 zák. č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví s přihlédnutím k zásadám vlády pro rozdělování majetku, a Usnesení vlády České a Slovenské federativní republiky ze dne 25. 10. 1990 Sb., kde v čl. III je uvedeno, že předání majetku se uskuteční formou věcného plnění v ocenění podle účetního stavu ke dni rozdělení družstva. Dle rozhodnutí Státní arbitráže pak měl žalobce dostat majetek ve výši 31 795 945,70 Kč. Tento do současné doby převzal majetek ve výši 8 101 281,70 Kč. Vycházejí z provedeného znaleckého posudku, jako listinného důkazu, s nímž účastníci bez výhrad souhlasili, pak soud vyloučil nemovitosti v k. ú. Cholupice v hodnotě 3 735 345,- Kč, v k. ú. Točná v hodnotě 5 008 582,- Kč, v k. ú. Libeň u Libeře ve výši 2 886 581,- Kč, v k. ú. Zvole ve výši 1 326 738, v k. ú. Březová u Zvole ve výši 1 696 660,- Kč a v k. ú. Dolní Jirčany ve výši 1 387 270,- Kč. Při vyloučení shora uvedených nemovitostí tak připadá žalobci majetek v hodnotě 16 041 176,- Kč, tedy v částce, která je naprosto odpovídající tehdy platným právním předpisům, ale i závěrům členské schůze právního předchůdce účastníků ze dne 26. října 1990, ale i rozhodnutí Státní arbitráže. Soud se neztotožňuje s názorem Vrchního soudu v Praze v tom směru, že nelze vycházet z rozhodnutí Státní arbitráže a přílohy č. 3, neboť mimo závěrů členské schůze ze dne 26. 10. 1990, na které Vrchní soud v Praze poukazuje, ale které jsou velmi kusé a nejednoznačné, je právě rozhodnutí Státní arbitráže jediným podkladem pro zjištění hodnoty majetku, který měl být rozdělen, s hodnotami majetku zapsaného v soupisu konkursní podstaty, a u kterého se žalobce domáhá vyloučení. Při svém rozhodování soud musel rovněž vycházet z možnosti další realizace užívání a nakládání s nemovitostmi, a proto došlo k vydání i částí některých nemovitostí, které by podle rozhodnutí členské schůze ze dne 26. 10. 1990 měly připadnout do vlastnictví žalovaného, avšak jejich oddělení by bylo na úkor obou účastníků.

Dále se soud zabýval námitkami žalovaného. Pokud žalovaný namítal, že rozhodnutí Státní arbitráže ukládalo povinnost žalobci, a nikoli úpadci, pak žalobce těžko mohl vykonávat svá vlastnická práva k čemukoli, když naprosto převážnou část všech nemovitostí užíval úpadce, a navíc s těmito i nakládal, a kdy mnohé z nich zatížil zástavními právy, zcela bez souhlasu žalobce, a to i těch, které podle rozhodnutí členské schůze ze dne 26. 10. 1990 měly připadnout žalobci. Žalobce pak následně uplatňoval svá vlastnická práva žalobou na určení vlastnictví k nemovitostem, kdy úpadce již v té době v podstatě nebyl ochoten cokoli akceptovat. V případě námítky žalovaného, že žalobce v upraveném petitu požaduje i nemovitosti, které původně nebyly předmětem tohoto řízení, je nutno poukázat na to, že v průběhu tohoto několikaletého řízení docházelo k úpravám nejen soupisu konkursní podstaty ze strany žalovaného, ale i ke změnám zápisů v katastru nemovitostí, takže současná úprava petitu, a tím i soudní rozhodnutí, je zcela v souladu se soupisem konkursní podstaty po všech jejích úpravách, ale i se zápisy v katastru nemovitostí. Pokud pak žalovaný poukazuje na to, že v původní žalobě nejsou uvedeny některé pozemky či nemovitosti, u nichž byl žalobce vyzván k podání vylučovací žaloby, nutno poukázat, že toto usnesení je v mnoha směrech neurčitě a nesprávně, neodpovídá stavu zápisů v katastru nemovitostí, a proto je

nutno u těchto nejasných nemovitostí vycházet z podaného petitu žaloby, který byl v podstatě upřesněním tohoto soudního rozhodnutí. Především však žalovaný nepředložil žádné důkazy pro oprávněnost zápisu předmětných nemovitostí do soupisu konkursní podstaty, když ani nemohl žádným způsobem zpochybnit zápisy v katastru nemovitostí, kde vlastnické právo stále svědčí původnímu vlastníku, právnímu předchůdci žalobce i úpadce. Pokud se jedná o další závazky kteréhokoliv z účastníků, pak soud v tomto řízení k těmto nemohl přihlížet, a mohou být případně předmětem až následných jednání podle výsledku tohoto sporu.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce měl ve věci plný úspěch, a náleží mu proto náhrada nákladů řízení, která činí 18 600,- Kč za jednání na prvním a druhém stupni, 5x režijní paušál po 75,- Kč a 5x po 300,- Kč a za zaplacený soudní poplatek 42 000,- Kč, celkem včetně 19% DPH 66 544,- Kč. Stejně tak soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení vedlejším účastníkům na straně žalobce, která činí 18 600,- Kč za jednání na prvním a druhém stupni, 4x režijní paušál po 75,- Kč a 2x po 300,- Kč, celkem včetně 19% DPH 23 205,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání prostřednictvím zdejšího soudu k Vrchnímu soudu v Praze do 15 dnů po jeho písemném doručení ve trojím vyhotovení.

V Praze dne 14. února 2008

JUDr. Naděžda K ř i v á n k o v á
samosoudkyně